

memòria

1r trimestre 2004
núm. 22

Fons Català
de Cooperació
al Desenvolupament

■ CAMPANYA EMERGÈNCIA

iraq

sumari

Presentació	03
Introducció. Les guerres es preparen	04
Pronunciaments contra la guerra	
No a la cultura de la guerra	08
Decàleg contra la guerra	09
Manifest de la Plataforma Aturem la Guerra	10
Mocions dels ajuntaments catalans contra la guerra	15
Críteris d'intervenció en emergència	16
Projectes i contraparts	
Dotació d'una clínica mòbil equipada per a Bagdad i barris perifèrics	20
Tramesa de material sanitari per al Kurdistan iraquiana	21
Construcció d'una escola al barri de Gijabara, Dohuk	22
Àrea de Sensibilització: Conflictes/Guerra	23
– Exposició 'Construir la Pau. Els conflictes oblidats i el nou conflicte global'	23
– Suport al 'Diari de la Pau'	24
– Suport a la Consulta Contra la Guerra	25
– Suport a la Plataforma Aturem la Guerra	27
Suport a la Plataforma Catalunya per Iraq -suport humanitari-	29
Institucions que hi han col·laborat i aportacions econòmiques	31

Xavier Garcia

Fons Català
de Cooperació
al Desenvolupament

Consell de Redacció

Núria Camps
Emma Armengod
Imma Bartrina
Javier Calderón
Aliou Diao
Josep M. Frigola
Guillem Galofré

Núria Mercader
Victòria Planas
Miquel Àngel Prieto
Albert Pujol
Marta Pujolràs
Xavier Ruiz
Helena Vicente

Disseny lacuina
Impressió Tam-Tam
Edita Fons Català
de Cooperació
al Desenvolupament

Portaferrissa 13 bis, pral.
08002 Barcelona
Tel. 93 412 26 02
Fax. 93 301 90 88
fonscat@angea.org
www.fonscatala.org

foto portada Xavier Garcia

presentació

Els atacs terroristes de l'11 de setembre de 2001 van ser el tret de sortida de la nova política exterior dels Estats Units centrada en les guerres preventives. Primer va ser la guerra a l'Afganistan i després, amb la inclusió de l'Iraq en l' "eix del mal", les accions s'han dirigit a derrocar el règim de Saddam Hussein. A l'Iraq hi havia una règim dictatorial que des del Fons Català també havíem denunciat, però la guerra ha causat més de 20.000 morts i ha agreujat el sofriment de la població civil, que ja patia les conseqüències d'un embargament imposat durant més de 12 anys.

L'Assemblea del Fons Català, celebrada a Santa Perpètua de Mogoda el 22 de març de 2003, en concordança amb el NO A LA GUERRA expressat per la ciutadania catalana de forma unitària en les massives mobilitzacions arreu de Catalunya, va aprovar per unanimitat un decàleg en contra d'aquesta guerra per ser il·legítima, il·legal i immoral. Alhora, també rebutjàvem la instrumentalització de l'ajut humanitari per part dels governs atacants i la reconstrucció de l'Iraq lligada al lucre econòmic de les empreses dels països bel·licistes.

La greu situació de la població iraquiana va fer que el Fons Català posés en marxa una campanya d'emergència. Aquesta campanya, tal com mostra la memòria que teniu a les mans, ha tingut un doble vessant: per un costat, el suport a projectes d'emergència i reconstrucció amb aquelles contraparts que ja actuaven a la zona i amb les que ja treballàvem amb anterioritat i, per l'altre, el suport a les iniciatives ciutadanes que han convocat la societat catalana a manifestar el seu rebuig a la guerra i a pronunciar-se a favor de la pau.

Tanmateix, la situació de l'Iraq ocupat continua sent preocupant. La població encara té greus problemes per satisfer les seves necessitats bàsiques i persisteixen els episodis de violència entre les forces d'ocupació i els grups de resistència. Per això, caldrà una llarga tasca de reconstrucció i democratització a la qual ja des d'ara ens comprometem a donar suport. Aquesta memòria, doncs, no és el tancament d'una activitat sinó un informe explicatiu de la destinació dels recursos canalitzats en la campanya i de la línia endegada.

Tot esperant que la informació que aquesta memòria recull pugui ser del vostre interès, us saludo molt cordialment.

Joan Aguado i Masdeu
President del Fons Català
Alcalde de Vilafranca del Penedès

introducció

les guerres es preparen

La guerra d'Iraq ha tingut, entre altres causes, la qüestió del petroli

Arcadi Oliveres *President de Justícia i Pau*

Si les guerres tenen lloc és evidentment perquè es preparen. El primer argument contra la guerra és, doncs, la seva no preparació, o si es vol, l'eliminació dels diferents passos del cicle armamentístic.

El cicle armamentístic comença amb l'aprovació dels pressupostos de defensa que, a hores d'ara assoleixen, a escala mundial, els 900.000 milions de dòlars, és a dir, divuit vegades més del que es destina anualment a la cooperació al desenvolupament o nou vegades més del que segons les Nacions Unides caldria per eliminar la pobresa del planeta. En el cas espanyol, el ritme és ben fort i si fem un càlcul precís de la despesa –que comprèn la del Ministeri de Defensa i les partides de caire militar incloses en altres departaments i seccions– trobarem que el govern de l'Estat ha dedicat diàriament durant el 2003, 45 milions d'euros –o si es vol 7.600 milions de ptes– a la preparació de la guerra.

Davant d'aquesta circumstància, la resposta ciutadana per “aturar la guerra” hauria d'ésser la negativa al pagament dels impostos militars i, tota vegada que aquests, en el cas espanyol, no estan establerts específicament com a tals, la negativa al pagament d'aquella part dels impostos generals que s'aplicarà a la defensa. L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, al partir de l'autodeclaració, permet practicar l'objecció de consciència de caràcter fiscal que és una forma de desobediència civil consistent a descomptar de la quota líquida el percentatge adjudicat a la defensa i destinar-lo a finalitats socials.

El cicle armamentístic continua amb la recerca científica amb finalitats bèl·liques. No es tracta pas del progrés de la ciència sinó de la creació d'enginys mortífers i de la creació de perfeccionaments en els sistemes de destrucció i atac i de control social. La no preparació de la guerra implica, òbviament, la reconducció de la investigació cap a finalitats civils d'utilitat social i la negativa a l'acceptació per part dels investigadors de qualsevol finançament a la recerca que pugui venir del Ministeri de Defensa, de les fàbriques d'armament o de les aliances militars. L'objecció científica

esdevé, doncs, una responsabilitat dels investigadors, de les universitats i dels centres de recerca.

El tercer apartat del cicle està representat per la indústria i el comerç d'armaments que fan possible la guerra amb la fabricació i la transferència de les armes que s'hi faran servir. El no a la guerra s'ha de transformar, en aquest cas, en una acció col·lectiva per tal de procedir a la conversió de la producció militar en civil i per impedir la venda d'armaments. Des del punt de vista individual, això suposa la negativa a invertir en bancs i fons de pensions que tinguin interessos en la producció d'armament i també hauria de suposar el boicot als productes d'aquelles empreses que, d'una o altra manera, avalen la guerra o hi tenen interessos.

El primer argument contra la guerra es resumeix doncs en un permanent acte de coherència, que hauria de tenir la seva expressió màxima en el canvi del nostre model de consum. No podem, lògicament, cridar contra la guerra i mantenir un ritme de vida amb diferents vehicles, diversos habitatges i múltiples electrodomèstics que a la llarga ens faran agrair als nostres bel·licosos dirigents les seves gestes per tal d'obtenir-nos l'energia amb què fer-ho funcionar tot.

El rerefons de l'actual genocidi

Les criminals accions militars que tenen lloc damunt de l'Iraq constitueixen la tercera etapa d'un procés que es va iniciar l'any 1991 amb la guerra del Golf i que té com a finalitat el control del petroli de l'Orient Mitjà i de la Mar Caspia i el posicionament estratègic dels Estats Units en uns territoris que li ha de permetre la salvaguarda d'Israel i la vigilància de la Xina i de Rússia.

En efecte, l'acció, completament il·legal, empresa pel sanguinari dictador Saddam Hussein amb la invasió de Kuwait, fou contestada pels Estats Units amb la posada en marxa d'una coalició internacional destinada, en teoria, a restablir el dret internacional –dret internacional, que curiosament, sembla no importar gaire en casos com els de Palestina o el Sàhara– a un preu inacceptable que suposà la mort d'almenys tres-cents soldats nord-americans, la de dos-cents vuitanta mil iraquians civils i militars, i el posterior patiment de més d'un milió de nens iraquians que acabaren morint per la falta de medicaments i aliments bàsics i que es degué a un embargament il·legítim aplicat per les Nacions Unides. La veritable finalitat no era però altra que el control del petroli d'Aràbia Saudita i de Kuwait on s'establiren des d'aleshores, i fins ara, les tropes nord-americanes sota les ordres del president George Bush (Sr.), vinculat igual que tota la seva família, als negocis de l'or negre.

L'any 2002 es va produir la segona fase del procés al qual ens hem referit, mitjançant la guerra de l'Afganistan. Es tractava, en teoria, d'una resposta als atemptats de l'Onze de setembre de l'any 2001 tot i que, a hores d'ara, existeixen dades suficients per deixar de creure en les explicacions oficialment donades respecte dels mateixos. El discurs, però, emprat pel president George Bush (Jr.) pretenia atacar, i així ho va fer l'Afganistan, els refugis dels presumptes terroristes, que el temps ha demostrat paradoxalment que vivien a Califòrnia i a Florida. La realitat és, però, que des d'aquell moment tropes nord-americanes s'han instal·lat a l'Afganistan, Uzbequistan, Turkmenistan i Tadjikistan, les quals, juntament amb les prèviament existents a Geòrgia i al Pakistan, fan que el petroli de la Mar Caspia

estigui rodejat en part per “països amics” que en faciliten l’extracció i sortida. A començaments del 2003, els mitjans ens mostraren la signatura d’un acord entre els presidents d’Afganistan, Tadjikistan i Pakistan per tal de construir conjuntament un oleoducte que conduiria cap a l’Oceà Índic i des d’allí cap a Occident, una bona part del petroli que es tragués de la zona. Com a nota complementària cal dir que l’esmentat oleoducte serà construït per l’empresa Halliburton, el president de la qual fins fa quatre anys era Dick Cheney. No cal dir que la sort dels afganesos –i de les afganeses-, que a hores d’ara és ben dolenta, i que durant la guerra tingueren més víctimes mortals que les produïdes l’Onze de setembre, es trobava completament al marge dels propòsits nord-americans.

Arribem doncs a l’actual guerra, injustificable, immoral i il·legítima anomenada “preventiva” i que ha anorreat a la població iraquiana i destruït, en mans d’uns primitius cow-boys, un antiquíssim patrimoni cultural. Es tracta, una vegada més, del petroli, acompanyat aquest cop, per la voluntat de posar, després d’Israel, un segon peu a l’Orient Mitjà. Els Estats Units, per tal de mantenir “l’American way of life” necessiten abundant petroli que, no cal oblidar-ho, és el principal símbol de la seva riquesa i creixement i volen assegurar-se de totes totes la seva possessió. Ells, però, en tenen a Texas i també a Alaska malgrat que no l’exploten, a l’espera de que l’esgotament del de la resta del món els obri aleshores la possibilitat d’accedir al mercat amb el preu que més els convingui. Per altra banda, en compren del Canadà, lògicament sense problema; de Mèxic, on es feren amb les principals empreses petroleres arran de la crisi dels anys 1994 i 1995; de Veneçuela, on intentaren un cop d’estat l’abril de 2003 –ha quedat establert que George Bush (Sr.) es trobava a Caracas reunit amb la patronal veneçolana quinze dies abans del cop-; de l’Equador, farcit de bases militars nord-americanes; de l’Aràbia Saudita, Kuwait i la Mar Caspia, casos que ja hem explicat. Aleshores, doncs, per què volen també el petroli iraquiana?

La resposta té molt a veure amb la futura inestabilitat política ben previsible a l’Aràbia Saudita, que els ven el 20% del petroli que consumeixen, i que sembla que es trobarà probablement en una crisi dinàstica arran de l’obligat pas generacional dels fills cap algun dels innombrables néts del rei Abdel Aziz, fundador de la dinastia. Davant d’aquest possible problema, i per si fallés el principal subministrador, es vol garantir un país que com l’Iraq té un petroli abundant, a flor de pell i, per tant, amb un cost d’extracció ben barat.

Els arguments a favor de la guerra són ben minsos. En primer lloc, la possessió d’armes de destrucció massiva per part d’Iraq, que no ha quedat comprovada, però que fins i tot en el supòsit afirmatiu no ha d’implicar mai un atac bèl·lic, sobretot si tenim en compte que una cinquantena d’estats en el món es troben en la mateixa situació. I en segon lloc, l’incompliment de les resolucions de Nacions Unides quan és ben sabut que els Estats Units i Israel són els campions de l’incompliment. En realitat l’única raó sòlida és la voluntat de George Bush de complir amb els lobbys petrolers i d’armament que el pujaren al poder d’una forma dubtosa el gener de 2001 després que es comptabilitzés –fora de termini, a causa de les paperetes confoses de Florida- el novembre de 2000 una majoria a favor d’Albert Gore.

Malgrat tot, a la reunió de les Açores, es prengué la determinació d’obviar el dret internacional i de començar uns atacs que comporten milers de morts, gran quan-

titat de refugiats i gairebé la meitat de la població iraquiana necessitada d’ajut humanitari urgent. S’ha imposat, una vegada més, la raó de la força.

Cal actuar a favor de la pau

L’actuació a favor de la pau ens ofereix diferents modalitats. La primera comença amb l’explicació dels fets, dels interessos que s’hi amaguen i amb el coneixement de la crueltat de la guerra. Després, cal que vingui la protesta permanent i els compromisos individuals, als quals ens hem referit més amunt, per tal de no intervenir en la preparació de la guerra. Resulta també imprescindible eliminar la forta dosi de violència dels mitjans audiovisuals, fomentar l’educació per la pau i investigar formes de resolució de conflictes.

Fa poques setmanes que s’ha posat en marxa el Tribunal Penal Internacional, encarregat de jutjar genocidis i crims de guerra. Això és exactament el que s’està cometent a l’Iraq i, en conseqüència, si no es vol desprestigiar aquest tribunal des del seu propi naixement caldrà dur-hi, a més d’alts comandaments militars, els responsables polítics d’aquesta acció que com és ben sabut s’anomenen George Bush, Tony Blair, José Me Aznar i Saddam Hussein.

En el conjunt d’aquest tràgic procés ha aparegut, però, una nota d’esperança que ha estat representada per la mobilització social espontània, extensa i imaginativa. Amb aquesta mobilització s’ha volgut dir no a un sistema polític que es troba en les seves hores més baixes. Les Nacions Unides han estat completament marginades i la seva possible eficàcia com a cúpula decisòria del sistema internacional ha quedat ben tocada. La Unió Europea ha demostrat la seva absoluta inutilitat derivada de la manca de voluntat mantinguda fins ara, per tal de disposar d’una política exterior pròpia i desvinculada de la dels Estats Units. El Govern espanyol ha caigut en una crisi d’autoritarisme i de falta de credibilitat democràtica a l’allunyar les seves decisions de les conviccions de més del 90% dels ciutadans. Aquest rebuig al funcionament de les actuals estructures polítiques exigeix lògicament, i com a mínim, la creació de noves formes participatives d’àmbit local, autonòmic i estatal, l’assignació de moltes més competències al Parlament europeu i una reforma radical en el sistema de Nacions Unides.

Aquesta voluntat de transformació política resulta completament coherent amb les etapes anteriors de mobilització social que, per tal de datar-ho en algun moment, s’iniciaren el novembre de 1999 a Seattle, quan es va plantejar per primer cop d’una manera generalitzada el rebuig a la globalització econòmica com a instrument de dominació i com a generador d’exagerades diferències econòmiques i socials. Posteriorment, “l’esperit de Porto Alegre” ha elaborat propostes alternatives per tal que “un altre món sigui possible” i, per tant, resultava ben convenient entrar ja en el terreny del canvi polític com a complementari de l’econòmic.

Tenim, doncs, plantejat un repte important i complex, però el nostre “atorem la guerra” ens obliga a treballar-hi amb urgència.

Article publicat al Centre d’Estudis per la Pau J.M. Delàs – Justícia i Pau
<http://www.justiciaipau.org/centredelas>

pronunciaments contra la guerra

La Junta Executiva del Fons Català de Cooperació el 16 de setembre de 2002, davant l'amenaça d'invasió militar a l'Iraq, trasllada a tots els municipis de Catalunya i a les administracions públiques del nostre país la següent proposta d'aprovació del pronunciament *No a la cultura de la guerra*.

no a la cultura de guerra

Veient amb preocupació l'escalada que en el context internacional adquireix la resolució bèl·lica dels conflictes, la Junta del Fons Català es pronuncia a favor de fer una crida a la comunitat internacional a apostar perquè en aquest segle XXI s'opti definitivament per la via diplomàtica i pel diàleg com a fórmula per a la resolució dels conflictes.

Alhora, volem també cridar l'atenció que en l'actual clima prebèl·lic que es viu davant del possible inici d'una guerra a l'Iraq, ningú no pot actuar unilateralment perquè suposa una forta violació del dret internacional i de la tasca de mediació política que hem atorgat a l'Assemblea de les Nacions Unides per tal que actuï com a garant del dret de tots els pobles.

Des del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament animem totes les administracions i persones a fer arribar als governs de l'Estat Espanyol, la Unió Europea, EUA, l'Iraq i a l'Assemblea de Nacions Unides aquest no rotund a promoure la cultura de la guerra.

Barcelona, 16 de setembre de 2002

El Fons Català davant la situació de guerra a l'Iraq aprova, a la XIX Assemblea General celebrada el 22 de març de 2003 a Santa Perpètua de Mogoda, un *Decàleg contra la guerra* on denuncia aquest conflicte per il·legítim, il·legal i immoral.

decàleg contra la guerra

Tot i que desenes de milions de persones han sortit massivament al carrer des del passat dia 15 de febrer per expressar el **NO A LA GUERRA**, i tot i l'èxit de les mobilitzacions, que per primer cop a la història van coincidir en un mateix dia i amb un mateix objectiu, **la guerra ja és un fet**.

L'acció bèl·lica del govern dels EUA i els seus aliats, demostra que ignoren la veu de la ciutadania. En aquest sentit, l'**ASSEMBLEA GENERAL DEL FONS CATALÀ DE COOPERACIÓ**, reunida dissabte 22 de març a Santa Perpètua de Mogoda, **DENUNCIA AQUESTA GUERRA PERQUÈ ÉS:**

IL·LEGÍTIMA, ja que el seu objectiu és la voluntat d'apropiar-se dels recursos de la zona, com el petroli, i avançar en l'ocupació militar i el domini polític i comercial de l'Orient Mitjà.

IL·LEGAL, perquè va en contra de la carta de les Nacions Unides i el Dret Internacional, que qualifica les guerres preventives com a invasions.

IMMORAL, perquè causarà milers i milers de morts, víctimes innocents, a més de patiment, odi i destrucció durant molts anys. Considerem aquesta guerra, no només contra el poble de l'Iraq, sinó també una guerra contra la humanitat i els valors de la pau i la justícia.

Per tot això afirmem que la guerra no és la solució i rebutgem les argumentacions que la intenten justificar. En aquest sentit, diem:

- **No** a la militarització de l'ajuda humanitària.
- **No** a la participació en cooperació internacional per part dels governs atacants.
- **No** al lucre i expoli previst per part de les empreses dels països atacants (constructores, petrolieres...).
- **Sí** a la denúncia pública de les empreses que n'obtinguin beneficis.
- **Sí** a la solidaritat amb el poble d'Iraq i amb el poble kurd.
- **Sí** al moviment emergent de consciència global que faci avançar cap a un nou ordre econòmic i polític internacional més just.

Des del Fons ens comprometem a:

1. **DENUNCIAR** aquelles iniciatives d'ajuda humanitària que es facin sota el paraigües dels governs dels països atacants, tot exigint-los indemnitzacions pels danys de guerra.
2. **PARTICIPAR** només en aquelles iniciatives que no contribueixin a fer de l'ajuda humanitària un espectacle mediàtic que tranquil·litzi consciències.
3. **TRASLLADAR** als governs Espanyol, d'Estats Units i la Gran Bretanya, la condemna per l'atac dut a terme contra l'Iraq, que suposa una agressió al dret internacional vigent.
4. **EXPRESSAR** la més enèrgica repulsa al Govern Espanyol, per iniciar una guerra il·legítima, il·legal i immoral sense escoltar la condemna multitudinària de la ciutadania. I els diem que aquesta guerra no l'han feta en nom nostre i que en cap cas no és humanitària.
5. **REITERAR** la nostra condemna al règim dictatorial de l'Iraq, perquè no respecta els drets ni les llibertats fonamentals de la població i reafirmar-nos en el dret a l'autodeterminació del Poble Kurd.
6. **APEL·LAR** a l'Assemblea de les Nacions Unides que, en exercici de la tasca de mediació política que li és pròpia, actuï com a garant del dret de tots els pobles. Igualment, reclamar la convocatòria d'una conferència per a l'eliminació total de les armes de destrucció massiva de tots els països que en posseeixen, inclosos els EUA.
7. **RECLAMAR** a les instàncies de govern de la Unió Europea que es pronuncin a favor de la pau i contra aquesta guerra i posin els mitjans necessaris per fer una política activa de foment de la cultura de pau.
8. **FER UNA CRIDA** a la Generalitat i al Parlament de Catalunya, als ajuntaments i ens locals per tal que es pronuncin públicament contra l'inici d'aquesta guerra i donin suport a les iniciatives ciutadanes de denúncia d'aquesta.

9. EXPRESSAR EL SUPORT A LES PROPERES CONVOCATÒRIES:

Suport a les concentracions de cada dijous a les 7 de la tarda davant dels ajuntaments.

- Suport a la manifestació d'aquest dissabte, dia 22 de març, a les 5 de la tarda a la Pl. d'Espanya de Barcelona, i a totes les mobilitzacions que en el mateix sentit es convoquin a tots els altres municipis del nostre país.
- Suport a la celebració de la Consulta Social Contra la Guerra prevista del 27 de març al 13 d'abril.
- Adhesió a l'acte Arguments contra la Guerra al Palau de la Música Catalana de Barcelona, el proper 28 de març de 2003 a les 7 de la tarda.
- Concert Aturem la Guerra de la Plataforma Cultura i Espectacles Contra la Guerra del proper 30 de març a les 12 del migdia (Av. Maria Cristina de Barcelona).
- Recomanar la penjada de draps blancs als balcons com a símbol de rebuig a la guerra.

10. COMPROMETRE'NS A FER ARRIBAR aquesta resolució a totes les institucions públiques de Catalunya i animar tothom a continuar mobilitzant-se contra la guerra.

Santa Perpètua de Mogoda, 22 de març de 2003

Alhora, el Fons Català se suma a les mobilitzacions ciutadanes contra la guerra i s'adhereix al manifest i a la Plataforma Aturem la Guerra.

manifest de la Plataforma Aturem la Guerra Per la pau ! No a la guerra!

La guerra contra l'Iraq ha començat. La primera consideració que volem transmetre des de la Plataforma Aturem la Guerra és la nostra preocupació pel poble iraquí. Després de dues guerres en els darrers 20 anys, de viure sota una dictadura, de patir un cruel embargament des de fa 12 anys i de patir des de l'any 1990 milers d'incursions dels avions d'EUA i de Gran Bretanya que han causat un degoteig

inacabable de víctimes, ara tornaran a patir les conseqüències de les accions de la maquinària militar més poderosa del món. Tornarem a veure imatges de gent que fuig, de refugiats que no saben on anar a parar, de gent desvalguda ignorada pels càlculs freds dels estrategues del Pentàgon, dels interessos de les grans companyies petroleres i de la indústria d'armament.

No n'hi ha hagut prou amb els milers de morts que han causat els bombardeigs sobre l'Afganistan (recordem que ja s'han comptabilitzat més víctimes que les provocades pels atemptats de l'11S) que ara la maquinària de guerra dels EUA necessita continuar amb aquesta bogeria d'intervencions militars sense límit. Les preguntes que ens podem fer són: després de l'Iraq, què vindrà? Iran? Corea del Nord? Indonèsia? Colòmbia? Filipines?...

En qualsevol cas aquesta és una guerra injusta, il·legítima i feta al marge de la legalitat internacional. Una guerra que posa en crisi tot el sistema de relacions internacionals que s'havien anat creant des de la segona guerra mundial.

Els dissabtes 15 de febrer i 15 de març vam viure les manifestacions més grans de la història de Catalunya i de l'Estat espanyol, milions de persones vam sortir al carrer per dir NO A LA GUERRA i a la política bel·licista dels EUA i del govern del Partit Popular. Malgrat això, Aznar ha menyspreat la ciutadania, ha cedit l'ús de les bases militars espanyoles a EUA i ha decidit enviar forces armades per atacar l'Iraq sense l'acord del Congrés de Diputats.

Davant d'aquesta situació, la Plataforma Aturem la Guerra expressa una vegada més el seu rebuig a aquesta guerra. I per això:

CONDEMNEM la invasió militar a l'Iraq perquè comporta més morts i més patiment a la població.

CONDEMNEM el règim dictatorial de l'Iraq i qualsevol règim autoritari que els EUA vulguin imposar a través de les armes.

EXIGIM l'aixecament immediat de l'embargament sobre l'Iraq des de fa més de dotze anys i que ha dut a la població la fam, la misèria i la desesperança.

EXIGIM el reconeixement del dret a l'autodeterminació del poble kurd i a la seva unificació nacional.

EXIGIM que de la mateixa manera que s'exigeix que es compleixin les resolucions de l'ONU sobre l'Iraq es compleixin les resolucions del mateix organisme en altres conflictes, com el cas d'Israel que fa més de 50 anys que les incompleix amb el vistiplau dels EUA.

CONSIDEREM que la pau al Pròxim Orient només s'aconseguirà si s'aturen les agressions i els crims contra el poble palestí, l'ocupació del seu territori i es reconeixen els seus drets.

DENUNCIEM el govern del Partit Popular per l'obscena manipulació informativa que fa dels mitjans de comunicació públics a favor de la guerra.

DENUNCIEM les detencions policials arbitràries, sense proves, de persones a qui s'acusa de pertànyer a suposades cèdules terroristes de Al-Qaida, i que després els jutges sempre acaben deixant en llibertat sense càrrecs.

Al govern de l'Estat espanyol, un dels principals valedors de la política militarista dels EUA, li **EXIGIM** que es desvinculin d'aquesta agressió imperialista i que no permeti l'ús de cap base militar.

CONSIDEREM absolutament necessària per la bona salut del sistema democràtic la dimissió del president del govern espanyol. No podem estar governats per algú capaç de implicar-nos en una guerra en contra de la nostra voluntat sobirana.

A la Generalitat i el Parlament de Catalunya els **EXIGIM** un compromís clar contra la guerra, un compromís amb la pau i la resolució pacífica dels conflictes.

Des de la Plataforma Aturem la Guerra fem una crida a la desobediència i la no col·laboració amb totes aquelles mesures que afavoreixin la guerra. També demanem a la ciutadania, davant el proper cycle electoral, que NO VOTI els partidaris de la guerra contra l'Iraq.

Durant 6 mesos hem estat el principal contrapoder del bàndol de la guerra. Hem estat a punt d'evitar-la tot desemmascarant les seves raons. Ara que ha començat hem de continuar amb la pressió necessària per fer trontollar el màxim l'opció dels bel·licistes. L'acció de la guerra no ha de ser gratuïta i hem d'exigir responsabilitats per a tots aquells governants que l'han justificat.

CONVOQUEM a la societat catalana a manifestar el seu rebuig i a mobilitzar-se contra aquesta nova agressió, a participar en tots els actes que s'oposin a la guerra i a multiplicar les iniciatives en tots els àmbits.

Per la Pau, Aturem la Guerra!

Alex Garcia

entitats adherides a la Plataforma Aturem la Guerra

AAPG	Associació de Dones Periodistes	Tècnics de Barcelona
ACAT - Acció Cristiana per l'Abolició de la Tortura	Associació d'Expresos Polítics	Col·legi Miró
Acció Ecologista	Associació Juvenil Bluebeat	Col·legi Oficial de Bibliotecaris i Documentalistes de Catalunya
ACO	Associació de Mares i Pares de l'Escola Auró	Col·legi Oficial de Periodistes de Catalunya
ACP - Associació Catalana per la Pau	Associació de Veïns de Diagonal-Mar	Col·legi Penyafort-Montserrat-Llull
ACP - Associació Catalana Professionals	Associació de Veïns de Maresme	Comissió Executiva del Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta
AEP - Associació d'Estudiants	Associació de Veïns de la Mina	Comitè contra la Globalització i la Guerra UAB
Progressistes	Associació de Veïns del Poblenou	Comitè Solidaritat Montcada i Reixac
Agrupament Escolta i Guia Terra Plana de Belianes	Associació de Veïns Sagrada Família	Comunitat Sant Egidí
Aixec Comunista per la Independència	Associació de Veïns Sant Gervasi	Conductors Solidaris
Ajuntament de Barcelona	Associació de Veïns de Sud-Oest Besòs	CONFAC - Confederació de Federacions de Veïns de Catalunya
Ajuntament de Molins de Rei	Associació de Voluntaris Llinarsencs	Consell Directiu de la UPIFC
Amèrica Solidaris 2002	Associació Yamuna d'Ajut a la Infància	Consell d'Estudiants UPC
ANG - Associació Naturalistes de Girona	Ateneu Independentista i Popular La Torna	Consell Municipal d'Associacions Cooperació
ANUE - Associació per a les Nacions Unides	Ateneu Llibertari Salvador Seguí de Balaguer	Cooperativa Gregal
Apropar	Ateneu Popular de Calonge	Coordinació Premià per la Convivència
ARAGUAIA, amb el Bisbe Casaldàliga per les causes de l'alliberament	Ateneu Popular de Sant Roc de Badalona	Coordinadora Catalana d'Organitzacions de Consumidors i Consumidores de Productes Ecològics
Arenys Solidari	ATTAC Catalunya	Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme
ARPIOTS - Grup de defensa del Patrimoni històric i natural	ATTAC Contra la Guerra Barcelona	Coordinadora Popular de les Festes de Gràcia
Arquitectes Sense Fronteres	Avalot	Coordinadora contra el Racisme i la Llei d'Estrangeria
ASB - Acció Solidària Blanquerna de la Universitat Ramon Llull	Batzac	Coordinadora de Solidaritat de Sant Cugat del Vallès
ASDHA - Associació de Drets Humans a l'Afganistan	Bisauçii	COP del Ripollet
Asociación Debate Estudio	Castellví Solidari	Cristianisme i Justícia
Asociación de Mujeres del Barrio de la Mina	CCOO - Comissions Obreres de Catalunya	CRMH - Comissió per a la Recuperació de la Memòria Històrica de Catalunya
Asociación Prensa Libertaria	CCSI - Comitè Català de Solidaritat Internacionalista	CTD - Centre de Treball i Documentació
Asociación Renta Básica	CDC- Convergència Democràtica de Catalunya	CVX-Berchmans
Asociación Trabajadores Pakistaníes	CEIP Eduard Marquina	Delegació Catalunya ONGD SED
Asamblea Antimilitarista de Catalunya	CEIP Joaquim Ruyra	Derecho a Morir Dignamente
Asamblea Catalunya 2003	CEIP La Mina	Dones x Dones
Asamblea Contra la Globalització	Centre de Formació d'Adults Manuel Fernández	EcoConcern- Innovació Social
Capitalista de Badalona	Centro Cultural Gitano	Entrepobles
Asamblea Cooperació per la Pau	CGT - Confederació General del Treball	ERC - Esquerra Republicana de Catalunya
Asamblea Stonewall	CIEMEN	Escoltes Catalans
Associació d'Amistat amb el Poble de Guatemala	Ciutadans pel Canvi	Espai Alliberat contra la Guerra
Associació d'Amistat San Miguelito-Sant Boi	Ciutat de Sant Joan Despí	Esparreguera Solidària
Associació de Casals i Grups de Joves de Catalunya	Ciutat Vella amb Tothom	EUiA - Esquerra Unida i Alternativa
Associació Catalana d'Esperanto	CJB - Consell de la Joventut de Barcelona	FAVB - Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona
Associació Catalana de Municipis i Comarques	CJC - Col·lectiu de Joves Comunistes	Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament
Associació de Comerciants dels Barris del Besòs	Club de Futbol Americà Granollers Fènix	Federació Catalana d'ONG pels Drets Humans
Associació de Comerciants de Granollers Gran Centre	CNJC - Consell Nacional de la Joventut de Catalunya	
Associació Cultural de Montserrat	Colla de Castellans de Barcelona	
Associació de Dones Ecofeministes	Colla de Geganters d'Esplugues de Llobregat	
	Colla Muntanyenca del Campello	
	Collbató Online	
	Col·lectiu per una Esquerra Alternativa	
	Col·lectiu Gai de Barcelona	
	Col·lectiu A Les Trinx de Balaguer	
	Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes	

Federació Catalana d'ONG per la Pau
 Federació d'Ecologistes
 Federació d'Entitats del Clot-Camp de l'Arpa
 Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya
 Federació Professional d'Artistes de Catalunya
 Federació de Treballadors de Catalunya
 Fons Català de Cooperació al Desenvolupament
 Fòrum Social de Barcelona
 Fòrum Social del Mediterrani
 Fòrum de Trobadors per un Món Nou
 Front d'Alliberament Gai i Lesbià
 Fundació Akwaba
 Fundació Alfons Comín
 Fundació Casa del Tibet
 Fundació Catalana
 Fundació Catalunya sXXI
 Fundació Ecomediterrània
 Fundació Gresol-Projecte Home
 Fundació Intermón Oxfam
 Fundació Internacional Olof Palme
 Fundació Josep Comaposada
 Fundació Josep Irla
 Fundació per la Pau
 Fundació Pere Tarrés
 Fundació TAM-TAM
 Fundació Terres Arbres
 FUSIC - Fundació Societat i Cultura
 GAC - Guionistes Associats de Catalunya
 Germanetes de l'Assumpció
 GER de Ribes
 GEVEN - Grup Ecologista del Vendrell i Baix Penedès
 Grup d'Esplai Xivarri de Sabadell
 Grup de Lesbianes Feministes
 Grup Mobilitzador per a Florència
 Grupo Unión
 Grup de Periodistes P. Josep Marc
 Grup de Periodistes Ramon Barnils
 Grup de Transsexuals de Catalunya
 Grup de Transsexuals Masculins MaH
 Grup de Veïns de Sant Cebrià de Vallalta
 IAC - Intersindical Alternativa de Catalunya
 IBN-Batuta
 ICAS Institut
 ICV - Iniciativa per Catalunya-Verds
 IES Barri Besòs
 IES Rambla Prim
 Interred Catalunya
 ISOCAT - Associació Tècnics de Televisió
 JERC - Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya
 JNC - Joventut Nacionalista de Catalunya
 JOC - Joventut Obrera Cristiana

Joventuts Socialistes de Catalunya
 Joves Comunistes
 Joves Comunistes del PSUC
 Joves d'Esquerra Verda
 JURC - Vocalia de Joves de la Unió de Religiosos de Catalunya
 Juristes Sense Fronteres
 Justícia i Pau
 Lluïsos de Gràcia
 En Lluita
 Lluita Internacionalista
 Madres de la Plaza de Mayo
 Maleta Portàtil
 Mans Unides
 Marxa Mundial de Dones
 Medicus Mundi Catalunya
 Mesa Cívica de Sant Martí
 Mestres per Bòsnia
 Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya
 Món3
 Motivados
 Moviment Cristià de Joves de Sant Andreu
 Moviment per la Pau
 Moviment Resistència Abrera
 Nova, Centre d'Innovació Social
 Nunca Más Catalunya
 Observatori del Deute en la Globalització
 Observatori del Sistema Penal i dels Drets Humans UB
 Odontologia Solidària
 Pallejà Solidari 2002
 Pangea
 Parlament de Catalunya
 Parròquia Mare de Déu de les Neus
 Parròquia del Sagrat Cor de Jesús
 Parròquia de Sant Antoni de Pàdua
 Parròquia de Sant Paulí de Nola
 Parròquia de Sant Pere Ermengol
 Partit Humanista de Catalunya
 PCC - Partit dels Comunistes de Catalunya
 Plataforma per l'Aixecament de les Sancions a l'Iraq
 Plataforma Antiglobalització de Ciutat Vella
 Plataforma Antiguerres A.
 Plataforma Aturem la Guerra del Garraf
 Plataforma Aturem la Guerra de Palau-Solità i Plegamans
 Plataforma Aturem la Guerra de Sant Joan Despí
 Plataforma Aturem la Guerra Vallès Oriental
 Plataforma Cultura i Espectacle contra la Guerra
 Plataforma d'Entitats i Veïns del barri de la Mina

Plataforma Humanista de Montserrat
 Plataforma Nou Barris Un Altre Món és Possible
 Plataforma Salvem les Valls
 Plataforma Solidària del Baix Llobregat
 POR - Partit Obrer Revolucionari
 PRT - Partit Revolucionari dels Treballadors
 PSC - Partit dels Socialistes de Catalunya
 PSUC-Viu
 REDS - Red Europea de Diàleg Social
 Revista Mientras Tanto
 Rojos/Roges
 Rubí amb el Poble Sahrauí
 Rubí Solidari
 Sant Esteve Solidari
 SED-Catalunya
 SETEM
 Sindicat d'Estudiants
 Sindicat de Periodistes de Catalunya
 SIOF - Servei d'Informació sobre Objeció Fiscal
 Sloboda, Bagencs pels Balcans
 Socialismo Libertario
 SODEPAU
 SOS Racisme
 Taula per la Pau de Ripollat
 Titelles per la Pau
 UAB - Universitat Autònoma de Barcelona
 UCE
 UDC - Unió Democràtica de Catalunya
 UGT - Unió General dels Treballadors de Catalunya
 UNIACC - Units en l'Acció
 Unió de Joves Democràtica Cristiana
 Unió de Pagesos de Catalunya
 Unitat Municipal 9
 UPF - Universitat Pompeu Fabra
 UpiC - Associació per al debat i la reflexió a la UPC
 UPIFC - Unió de Professionals de la Imatge i la Fotografia de Catalunya
 USOC - Unió Sindical Obrera de Catalunya
 USTEC-STES - Unió Sindical de Treballadors de l'Ensenyament de Catalunya
 Els Verds
 Els Verds (Esquerra Ecologista)
 Viladecans Contra la Guerra
 Xarxa de Consum Solidari
 XASC - Xarxa Alternativa de Sant Cugat
 XCADE - Xarxa Ciutadana per l'Abolició del Deute Extern

Font: Plataforma Aturem la Guerra
<http://www.pangea.org/perlapau/iraq/plataforma.htm>

plataformes contra la guerra de Catalunya

Comarques barcelonines

Anoia
 Arenys (de Mar i de Munt)
 Argentona
 Badalona
 Bagà
 Barcelona (Ciutat Vella, Gràcia, Horta, Sant Martí, Sants, Sant Andreu de Palomar)
 Begues
 Berga
 Bigues i Riells
 Caldes d'Estrac
 Caldes de Montbui
 Castelldefels
 Cornellà de Llobregat
 Esparreguera
 Gavà
 Gelida
 L'Hospitalet
 Matadepera
 Mataró
 Moià
 Molins de Rei
 Mollet del Vallès
 Olesa de Montserrat

Palau-Solità i Plegamans
 La Palma de Cervelló
 Pineda de Mar
 El Prat de Llobregat
 Premià de Mar
 Puig-reig
 Rubí
 Sabadell
 Saldes
 Sant Boi de Llobregat
 Sant Cugat del Vallès
 Sant Joan Despí
 Sant Vicenç de Castellet
 Santa Coloma de Gramenet
 Santa Maria de Palautordera
 Santpedor
 Sentmenat
 Terrassa
 Torrelles de Llobregat
 Vallirana
 Vallromanes
 Vilanova i la Geltrú
 Vilassar de Dalt
Comarques gironines
 Breda

Calonge i Sant Antoni
 Girona (Arbúcies, Banyoles, Blanes, Cassà de la Selva, Figueres, Olot, Palamós, Ripollès, Torroella-l'Estartit)
 Palafrugell
 Santa Coloma de Farners
 Sarrià de Ter
Comarques tarragonines
 Alcover (Alt Camp)
 Baix Penedès
 L'Aleixar (Baix Camp)
 Cambrils
 La Selva del Camp
 Reus
 Tarragona
Comarques lleidatanes
 Bellpuig - Lleida
 Lleida ciutat
 Mollerussa
 Ponts
 La Seu d'Urgell
 Tàrrrega

Font: Fundació per la Pau
<http://www.fundacioperlapau.org/iraq>

Els ajuntaments catalans han manifestat el seu rebuig a la guerra contra l'Iraq a través de la convocatòria de concentracions ciutadanes i la lectura de manifestos i amb l'aprovació de mocions presentades al ple municipal on es rebutja el recurs de la força armada i la intervenció militar a l'Iraq i es defensa el diàleg i la cultura de la pau com a fórmula per a la resolució dels conflictes.

ajuntaments contra la guerra

Mocions presentades al Ple municipal contra la guerra a l'Iraq, de les quals el Fons té coneixement:

Amposta, febrer 2003
 L'Arboç, març 2003
 Arbúcies, setembre 2002
 Arenys de Munt, febrer 2003
 Argentona, octubre 2002
 Badalona, gener 2003
 Barberà del Vallès, febrer 03
 Bell-lloc d'Urgell, febrer 2003
 Besanó, març 2003
 La Bisbal d'Empordà, febrer 2003
 Blanes, octubre 2002
 Caldes d'Estrac, febrer 2003
 Calella, febrer 2003
 Cambrils, octubre 2002 i abril 2003
 Cardedeu, març 2003
 Cassà de la Selva, març 2003
 Castellar del Vallès, març 2003
 Castellcir, abril 2003
 Castelldefels, març 2003
 L'Escala, febrer 2003
 Figueres, febrer 2003 i abril 2003
 La Garriga, març 2003

Girona, febrer 2003
 Gironella, febrer 2003
 L'Hospitalet, octubre 2002
 Els Hostalets de Pierola
 Juneda, març 2003
 Lagostera, octubre 2002
 Llavorsí, març 2003
 Lleida, febrer 2003
 Mataró, febrer 2003
 Molins de Rei, desembre 2002
 Olot, gener 2003
 Palafrugell, novembre 2002
 La Pobla de Claramunt, març 2003
 El Prat de Llobregat, febrer 2003
 Reus, gener 2003
 Salt, febrer 2003
 Sant Cebrià de Vallalta, febrer 2003
 Sant Feliu de Guíxols, març 2003
 Sant Julià de Ramis, març 2003
 Sant Just Desvern, gener 2003
 Sant Pere de Ribes, gener 2003 i abril 2003
 Sant Pere de Torelló, març 2003

Sant Quirze del Vallès, març 2003
 Sant Vicenç dels Horts, octubre 2002
 Santa Coloma de Gramenet, octubre 2002, gener 2003 i març 2003
 Santa Perpètua de Mogoda, març 2003
 Sarrià de Ter, abril 2003
 Sitges, abril 2003
 Tarragona, febrer 2003
 Terrassa, abril 2003
 Tortosa, febrer 2003
 Ulldecona, març 2003
 La Vall de Boí, febrer 2003
 Vallirana, febrer 2003
 Vallmoll, març 2003
 Vallromanes, febrer 2003
 Valls, febrer 2003
 El Vendrell, febrer 2003
 Vic, febrer 2003
 Vidreres, febrer 2003
 Vilabella, febrer 2003
 Vilabertran, octubre 2002
 Vilafranca del Penedès, octubre 2002

criteris d'intervenció en emergència

Des del Fons Català hem definit un **marc d'intervenció-emergència** en les actuacions en els països del Sud fonamentat en aquells aspectes que cal tenir en compte a l'hora d'actuar en una situació de crisi. En el cas de conflicte bèl·lic, la nostra actuació parteix de la **denúncia de les causes** que el provoca. Pel que fa a la guerra contra l'Iraq, diem:

- **No** a la militarització de l'ajuda humanitària.
- **No** a la participació en cooperació internacional per part dels governs atacants.
- **No** al lucre i expoli per part de les empreses dels països atacants.

Per això, des del Fons ens comprometem a:

- **Denunciar** aquelles iniciatives d'ajuda humanitària que es facin sota el paraigües dels governs dels països atacants, tot exigint-los indemnitzacions pels danys de guerra.
- **Participar només** en aquelles iniciatives que no contribueixin a fer de l'ajuda humanitària un espectacle mediàtic que tranquil·litzi consciències.

una crisi no és un fenomen puntual

Analitzar una crisi amb una visió de procés afavoreix una intervenció més contínua i horitzontal, basada en l'empoderament de les contraparts locals per resoldre els seus problemes abans, durant i després de la crisi. Sense perdre de vista la preocupació de l'eficàcia immediata que requereix l'actuació en una crisi cal emmarcar les accions en processos d'acompanyament i de reforçament del potencial dels actors locals.

Les crisis, els conflictes o les catàstrofes comencen molt abans que l'arribada de les càmeres de televisió i acaben molt després que els equips d'emergència hagin abandonat el país. En aquest sentit, és necessari articular les accions d'emergència i de desenvolupament i trencar, d'aquesta manera, la dicotomia entre l'ajuda d'emergència i el suport al desenvolupament.

actuar en territoris on s'hagi treballat prèviament

Les contraparts locals són els actors fonamentals del procés de reconstrucció transformador, amb les quals cal treballar en condicions d'igualtat, objectius i tasques, les quals es comparteixen i reparteixen. És fonamental conèixer qui són els actors locals i el seu paper en el territori afectat. És per això, que el treball que es promou des del Fons Català en situacions d'emergència se centra en el suport a aquelles entitats que de manera constant treballen sobre el terreny i amb les quals s'ha col·laborat prèviament en projectes de desenvolupament.

actuar amb coneixement del context d'intervenció

És fonamental conèixer els elements que intervenen en el conflicte, comprendre i interpretar la dinàmica de la crisi i la moti-

vació dels actors que hi participen. Així, tenir en compte la diversitat cultural i la naturalesa dels contextos en crisi és la manera de fugir de l'estandardització de les actuacions d'emergència i realitzar accions adequades a cada situació.

promoure accions horitzontals basades en la participació de la població afectada i de la contrapart local

Treballar amb i a partir de l'altre implica: fer únicament allò que les organitzacions locals no poden realitzar (principi de subsidiarietat). És, doncs, necessari articular-se en el sentit de no promoure una acció aïllada, sinó que estigui articulada al territori i a les organitzacions socials vinculades, i que transcendeixi l'àmbit local.

substitució vs. cooperació

Cal que els poders locals i la participació ciutadana siguin eixos transversals dels models alternatius de desenvolupament que s'estan construint. Per això, és necessari promoure processos participatius, en el sentit que la intervenció compti amb la participació de la població beneficiària, així com els espais i els instruments de participació ciutadana (comitès d'emergència, assemblees comunals, etc.).

Per tal de no ubicar les víctimes en una posició permanent de receptor passiu de l'ajuda cal actuar tenint en compte la dinàmica local de la societat civil, amb les seves fortaleces i debilitats, tot sabent que la població civil coneix en profunditat el seu propi entorn. Reforçar els actors locals és molt més que una simple modalitat d'intervenció, és l'objectiu a assolir per lluitar d'una manera duradora contra una crisi.

subjecte de l'acció vs. objecte o víctima de la situació

no promoure accions aïllades: tenir en compte el continuum emergència-rehabilitació-desenvolupament

S'ha de generar la necessitat de propostes alternatives a l'actual model de desenvolupament; un model alternatiu que asseguri la transformació de les condicions de vulnerabilitat i pobresa en què viu la majoria de la població afectada per conflictes, crisis o catàstrofes. La solidaritat i la cooperació impliquen un compromís amb una causa col·lectiva. Cal transcendir de l'àmbit individual a l'àmbit col·lectiu, per acompanyar processos, abans, durant i després de les accions contemplades en el marc dels projectes.

El projecte és un instrument dissenyat o formulat per desenvolupar una determinada estratègia d'emergència o desenvolupament, encaminada a donar resposta a una determinada necessitat. Amb l'execució s'espera resoldre un problema. Les accions d'emergència, malgrat que suposin una intervenció ràpida per respondre a una situació excepcional, requereix que s'emmarquin en períodes més llargs de temps i que reposin en processos participatius integrats.

acompanyar processos vs. donar suport a accions puntuals

tenir en compte l'origen dels projectes: preguntar-se sobre les necessitats a partir de les quals s'ha generat la proposta d'intervenció (quines són i de qui són)

La identificació de la necessitat que s'espera resoldre, així com la congruència de les activitats proposades per assolir-les és un factor fonamental d'èxit o fracàs del projecte; en el sentit de preguntar-se si respon a les necessitats de la població beneficiària o a les dels donants.

dignificar vs. socórrer

no pensar que els diners són la solució, tenir-ne en compte la procedència, el moment i el context on arriben

Críteri d'oportunitat dels recursos: el que és important no és la quantitat de diners sinó el moment i el context on arriben. Els recursos són oportuns quan arriben en el moment adequat.

actuar amb qüestionament del context previ a la crisi

Una intervenció solidària implica valorar la situació on es preveu intervenir i actuar per transformar-la, en el sentit d'acompanyar un procés de transformació de la realitat, el qual parteix del qüestionament i la recerca de solucions que transformin i no perpetuïn les condicions prèvies a la crisi.

Aquesta intervenció alternativa implica una dimensió ètica del concepte de solidaritat. La solidaritat és un exercici col·lectiu que implica el fet de compartir un projecte comú. La solidaritat implica la convicció de compartir objectius i ideals amb els col·lectius amb els quals s'està col·laborant a partir de projectes i accions de cooperació. Cal una resposta col·lectiva i compromesa per fer front a les altres violències generades a través de l'aplicació del model neoliberal a partir del qual el mercat està per damunt de les persones.

transformar vs. perpetuar

tenir en compte els efectes futurs del desastre al territori on s'està intervenint

Cal adequar les accions de cooperació vigents a la nova situació després del desastre, la crisi o el conflicte.

En definitiva, en la recerca de solucions més eficients i més compartides, la resposta davant d'una crisi ha de permetre transcendir l'*impacte mediàtic* exercit pels mitjans de comunicació massius. Per això, si volem que l'ajuda d'emergència sigui més efectiva cal que la nostra actuació sigui:

ARTICULADA: en el sentit de no ser una acció aïllada, sinó que estigui articulada als governs locals i a les organitzacions socials vinculades al territori seleccionat, i que transcendeixi l'àmbit local.

acompanyar processos vs. donar suport a accions puntuals

PARTICIPATIVA: en el sentit que compti amb la participació de la població beneficiària i amb espais i instruments de participació ciutadana.

acompanyar vs. ajudar

HORITZONTAL: en el sentit d'acompanyar subjectes actius en el procés de transformació de la seva pròpia realitat, enfront de finançar projectes d'ajuda a les víctimes.

subjecte vs. objecte (víctima)

COHERENT: en el sentit de respondre a les necessitats de la població beneficiària i no a les dels donants.

dignificar vs. socórrer

OPORTUNA: en el sentit que l'important no és la quantitat de diners sinó el moment i el context en què arriba. Els recursos són oportuns quan arriben en el moment adequat.

COMPROMESA: en el sentit d'acompanyar un procés de transformació de la realitat que parteix del qüestionament i la recerca de solucions que transformin i no perpetuïn les condicions prèvies a la catàstrofe.

transformar vs. perpetuar

Xavier García

projectes i contraparts

- dotació d'una clínica mòbil equipada per a Bagdad i barris perifèrics
- tramesa de material sanitari per al Kurdistan iraquia
- construcció d'una escola al barri de Gijabara, Dohuk

àrea de sensibilització: conflictes / guerra

- exposició 'Construir la pau. Els conflictes oblidats i el nou conflicte global'
- suport al 'Diari de la Pau'
- suport a la Consulta Contra la Guerra un exercici local per la democràcia participativa i contra la impunitat
- suport a la Plataforma Aturem la Guerra
- suport a la Plataforma Catalunya per Iraq -suport humanitari-

Xavier García

dotació d'una clínica mòbil equipada per a Bagdad i barris perifèrics

REALITZAT PER **Associació Catalana per la Pau + Associació Iraquiàna Al-Amal**

APORTACIÓ ECONÒMICA **87.312,50 €**

Aquest projecte, continuació del suport del Fons Català a la cooperació entre l'Associació Catalana per la Pau i l'organització iraquiana Al-Amal previ a l'inici de la guerra, es planteja reduir les mancances en sanitat de la població de les zones perifèriques de Bagdad a través de la posada en marxa d'una clínica mòbil.

El conflicte armat a l'Iraq ha deteriorat el servei sanitari: malgrat que es conserva una xarxa sanitària vàlida que continua funcionant, es constata la necessitat d'una actuació urgent a les zones radials que escapen del seu abast. El projecte pretén flotar una clínica mòbil, amb tot l'equipament mèdic, les medecines i el personal necessari per actuar durant sis mesos a la regió de Bagdad.

Amb aquest projecte, que s'emmarca en la pla d'acció d'emergència d'Al-Amal, es proposa afrontar els dèficits sanitaris inicials tot estenent el màxim possible i en el menor temps una xarxa de clíniques mòbils. D'aquesta manera, es garantirà l'assistència mèdica a aquells sectors de la població que habiten les àrees més allunyades dels grans nuclis urbans.

Associació Catalana per la Pau

L'Associació Catalana per la Pau és una ONG de solidaritat i cooperació al desenvolupament nascuda l'any 1990. Es defineix com a laica, plural i progressista i actua en defensa de la pau i els drets humans i per un canvi en les relacions Nord-Sud.

Les activitats que desenvolupa es basen en quatre eixos de treball: campanyes de sensibilització sobre les condicions de vida als països del Sud, projectes de cooperació al desenvolupament a diferents països, organització de brigades de solidaritat, formació en solidaritat i cooperació.

Associació Iraquiàna Al-Amal

L'associació iraquiana Al-Amal, amb seu a Damasc (Síria), es va fundar el 1992 després de la Guerra del Golf amb l'objectiu de pal·liar el patiment del poble iraquí i aconseguir una societat més justa per a àrabs, kurds i altres nacionalitats d'Iraq. El treball que fins ara ha desenvolupat Al-Amal ha estat condicionat sempre per les circumstàncies polítiques del país i s'ha encaminat a millorar les condicions socials i el teixit associatiu així com els nivells de salut, educació i drets humans.

Han treballat a l'interior d'Iraq, en zones on

el règim de Sadamm Hussein no arribava, i al Kurdistan Iraquí. Des de l'exili també han realitzat una tasca de denúncia de la violació dels drets humans per part del règim i han treballat perquè fossin aixecades les sancions que, tot i ser destinades a impedir el desenvolupament militar del país, sotmetien la població civil a una situació de mínims pel que fa al nivell de vida.

tramesa de material sanitari per al Kurdistan iraquí

REALITZAT PER **Fundació Kawa + Fundació Humanitària pel Tercer i Quart Món Dr. Trueta** APORTACIÓ ECONÒMICA **51.785,00 €**

El setembre de 2002 el Fons Català endega una campanya d'ajuda humanitària al poble kurd, a la zona nord de l'Iraq, a través de l'enviament de material sanitari. Aquesta iniciativa sorgeix arran de la visita que la delegació del Parlament de Catalunya, integrada per tots els grups parlamentaris, va fer al Kurdistan el juny del mateix any.

El projecte consisteix a fer arribar a la zona materials sanitaris per no haver d'interrompre el funcionament dels hospitals del nord de l'Iraq. En aquesta regió viuen sis milions de kurds sota un govern autònom, però patint les restriccions de l'embarcament a l'Iraq.

Amb l'inici de la guerra contra l'Iraq, el contenidor amb 6.782 kg de material sanitari i quirúrgic acordat amb els representants del Govern Autònom Kurd surt del port de Barcelona en direcció a Layatakia (Síria) on és traslladat per terra fins al Kurdistan iraquí. L'enviament, organitzat per la Fundació Humanitària Dr. Trueta i amb el seguiment sobre terreny de la Fundació Kawa, és distribuït en 4 àrees prioritàries: a la capital, Erbil, a la regió de Drogue, a Sinpar i a Shehane.

Fundació Kawa

La Fundació Kawa va ser creada el 1999 amb l'objectiu de promoure l'intercanvi i el coneixement entre els pobles de l'Estat espanyol i kurd i fomentar la solidaritat i la cooperació amb el Kurdistan iraquí. La Fundació, que compta amb una delegació a Catalunya, realitza activitats de sensibilització per donar a conèixer la situació cultural, històrica, política i social del poble kurd, així com l'execució de projectes de cooperació humanitària i al desenvolupament al Kurdistan iraquí.

Fundació Humanitària pel Tercer i Quart Món Dr. Trueta

La Fundació Humanitària pel Tercer i Quart Món Dr. Trueta, amb seu a Vic, desenvolupa des de 1993 una tasca d'acció humanitària amb la tramesa de fàrmacs i material sanitari reutilitzable a països del Tercer Món i a la xarxa Quart Món. En l'àmbit mediambiental, la Fundació actua com a gestor de residus a través de la recollida i el reciclatge adequat de fàrmacs i de material sanitari, òptic, ortopèdic i informàtic.

construcció d'una escola al barri de Gijabara, Dohuk

REALITZAT PER **Fundació Kawa + Kurdistan Reconstruction Organization**

APORTACIÓ ECONÒMICA **139.500,00 €**

El projecte consisteix en la dotació d'una infraestructura escolar de 12 aules per a la població infantil que viu al barri de Gijabara, a la ciutat de Dohuk, al Kurdistan iraqià. L'escola és construïda en un terreny, cedit per les autoritats locals, de 4.200m² seguint el model establert pels organismes de Nacions Unides que treballen a la zona.

La proximitat física de l'escola al lloc de residència facilita l'accés al sistema educatiu i redueix el risc de deserció escolar, premisses bàsiques per a la construcció d'una societat democràtica. La construcció d'aquesta infraestructura es fa necessària perquè els alumnes s'han de desplaçar molt per poder tenir accés i continuar el seu cicle formatiu. Malgrat que el govern autònom kurd compta amb un pressupost per a les qüestions educatives, aquest no és suficient per a la construcció de l'escola.

L'edifici, de titularitat pública, és gestionat per les autoritats educatives locals, amb l'objectiu de millorar els nivells educatius de la població infantil i eradicar l'analfabetisme.

Fundació Kawa

La Fundació Kawa va ser creada el 1999 amb l'objectiu de promoure l'intercanvi i el coneixement entre els pobles de l'Estat espanyol i kurd i fomentar la solidaritat i la cooperació amb el Kurdistan iraqià. La Fundació, que compta amb una delegació a Catalunya, realitza activitats de sensibilització per donar a conèixer la situació cultural, històrica, política i social del poble kurd, així com l'execució de projectes de cooperació humanitària i al desenvolupament al Kurdistan iraqià.

Kurdistan Reconstruction Organization

Kurdistan Reconstruction Organization és una entitat fundada arran de la crisi viscuda al Kurdistan el 1991, que va suposar el desplaçament de més de dos milions de kurds. Es defineix com una organització humanitària basada en la no-discriminació per motius de raça, nacionalitat, grup ètnic, religió, ideologia i adhesió política.

àrea de sensibilització: conflictes / guerra

APORTACIÓ ECONÒMICA **45.443,26 €**

En el marc de les mobilitzacions ciutadanes que s'oposen a la guerra amb l'Iraq el Fons Català ha donat suport a iniciatives diverses que volen expressar el rebuig a la cultura de la violència i la necessitat de promoure la resolució dialogada dels conflictes.

exposició 'Construir la pau. els conflictes oblidats i el nou conflicte global'

REALITZAT PER **OIKUMENE, Acció Ciutadana per la Pau i l'Equitat**

Amb la fi de la Guerra Freda s'acabava una etapa d'enfrontament bipolar i de conflictivitat bèl·lica, on havia planat el perill d'utilització d'armes nuclears. Així, es va pensar que s'instauraria un nou ordre mundial. Però la darrera dècada ha viscut un reviscolament de conflictes que quedaven amagats sota la lògica de l'enfrontament entre blocs. De dos actors principals, les superpotències, s'ha passat a una pluralitat d'actors que ha invalidat la regulació internacional clàssica. Durant aquest temps, al món s'han produït uns 120 conflictes armats, que han implicat 80 estats i han generat deu milions de morts. Els conflictes armats actuals se'ns apareixen ben complexos. Les seves causes tenen arrels molt diverses, generalment impliquen factors polítics, econòmics, socials... que es presenten de forma múltiple i interrelacionada. Alguns dels principals factors que han originat els conflictes actuals són: la pobresa, la injustícia social, la manca de democràcia, les qüestions ambientals i el militarisme.

L'exposició *Construir la Pau* far un repàs a temes de rotunda actualitat:

Els conflictes i la guerra al món d'avui

Conflictes, violència, guerra, pau
Els conflictes després de la guerra freda
Factors i causes dels conflictes
Militarisme i armamentisme
Un nou conflicte global?

Cinc conflictes armats dels últims anys

Afganistan: de la guerra oblidada a la guerra global
Israel/Palestina: conuiu o destruir-se
Angola: un país partit en dues meitats
Colòmbia: un país víctima de la violència
Txetxènia: crims de guerra silenciats

Construïm la Pau

Abans del conflicte: prevenció
Durant i després: resolució i reconstrucció
Dimensions de la construcció de la pau
Cultura de Pau
Després de l'11 de setembre

Mapa mundial de conflictes armats

Tots aquests materials, a més de format exposició, estan disponibles també en format carpeta pedagògica i en format electrònic (CD).

OIKUMENE,

Acció Ciutadana per la Pau i l'Equitat

Oikumene vol dir "casa comuna", i és el nom que els antics grecs donaven a la Mar Mediterrània. Oikumene es defineix com un grup d'acció ciutadana per la pau i l'equitat, i vol ser un espai on les qüestions internacionals i de relacions Nord-Sud siguin tractades des de la perspectiva de la visió crítica, de la difusió, de la denúncia i de la sensibilització ciutadana.

L'associació es proposa treballar per un model de relacions internacionals basat en el respecte als drets humans, la pau i la justícia al món, així com per un model econòmic de desenvolupament basat en la igualtat, la solidaritat i la sostenibilitat ambiental. Des d'aquesta perspectiva Oikumene té la voluntat de dur a terme activitats de mobilització, d'investigació i de formació.

suport al 'Diari de la Pau'

REALITZAT PER Fora de Quadre

El *Diari de la Pau* va néixer arran de la situació prebèlica que es vivia a l'Iraq. L'Associació de Periodisme Fora de Quadre, convençuda que la pau va més enllà de l'absència de guerra, va decidir recuperar aquest projecte editorial, que va tenir un protagonisme destacat l'any 1991 durant la Guerra del Golf.

El *Diari de la Pau* pretén fomentar un esperit de solidaritat i el debat davant la guerra a l'Iraq, així com d'altres conflictes actuals i ha comptat amb la col·laboració d'escriptors, periodistes i pensadors com Arcadi Oliveres, Joan Martínez Alier, Margarita Rivièrre, Àlex Masllorens, Ignacio Ramonet, Miren Etxezarreta, Eduardo Galeano, Manuel Vázquez Montalbán, Vicenç Fisas, Rosa Regàs, Hebe de Bonafini, Salah Jamal, Isabel Clara-Simó, Francesc Escribano, José Saramago, etc.

El 31 de gener de 2003 va sortir al carrer el primer *Diari de la Pau* que, amb una periodicitat setmanal, ha suposat un mitjà alternatiu de difusió d'aquelles informacions que no es donen a conèixer des dels mitjans de comunicació habituals. Aquesta iniciativa ha estat reconeguda amb el guardó en categoria de premsa dels premis *Comunicació i Benestar Social* de l'Ajuntament de Barcelona, per convertir-se en portaveu del sentiment del moviment per la pau a Barcelona.

Fora de Quadre

L'Associació de Periodisme Fora de Quadre és un col·lectiu que treballa amb la voluntat de donar a conèixer temes de caire social a través del periodisme i, principalment, mitjançant la realització de projectes audiovisuals. El seu plantejament periodístic, allunyat dels grans *mass media*, pretén donar veu a aquells col·lectius que estan quedant al marge del model de societat actual fent difusió d'aquesta nova manera de fer, principalment entre els joves.

suport a la Consulta Contra la Guerra un exercici local per la democràcia participativa i contra la impunitat

Des del Fons Català s'ha donat suport a la consulta contra la guerra que es va celebrar a 322 municipis d'arreu de Catalunya entre el 27 i 30 de març de 2003. La preparació, l'organització i la mobilització d'aquesta consulta ha estat un procés ampli, obert, integrador i descentralitzat.

La consulta és una acció unitària convocada pel moviment social contra la guerra a l'àmbit internacional per mantenir la pressió contra els governs i els interessos internacionals que l'han impulsat. És un instrument perquè l'opinió social, clarament expressada en els manifestacions del 15 de febrer de 2003, continuï comptant en les decisions dels fòrums internacionals i en les decisions dels governs.

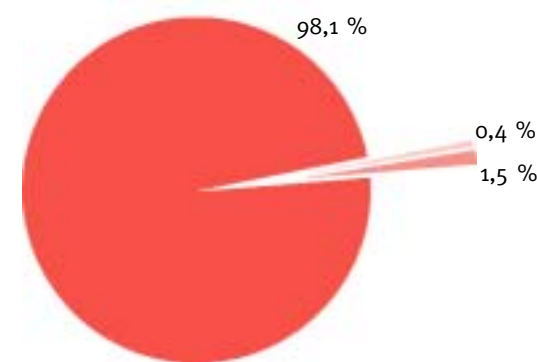
La consulta és també un instrument perquè la ciutadania expressi la seva voluntat des de les localitats, des dels seus espais vitals d'activitat, centres de treball, d'estudi, d'oci, des dels barris i des dels carrers. És un instrument per a la construcció de teixit social contra la guerra, per a l'acció coordinada; és, en definitiva, un exercici de democràcia, l'única democràcia possible, la democràcia exercida per i amb la ciutadania.

Resultats de la consulta a Catalunya

Total vots: 610.009
Vots adults: 565.915
Vots menors: 44.094
Vots nuls: 2.293

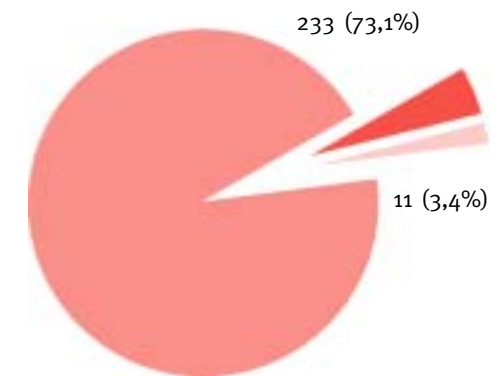
Pregunta 1: Estàs d'acord amb l'atac militar contra l'Iraq?

- Sí: 9.277
- No: 596.302
- Blanc: 2.137

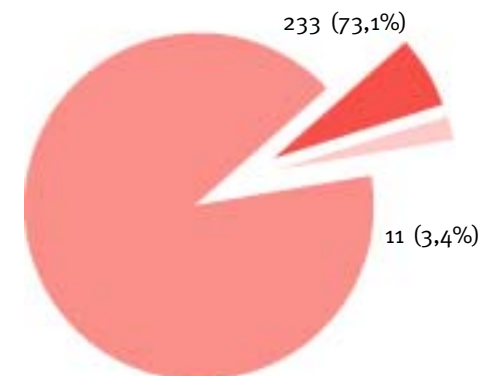
Pregunta 2: Creus que el govern ha de convocar un referèndum vinculant abans d'implicar-nos en una guerra?

- Sí: 569.822
- No: 27.708
- Blanc: 5.677

Pregunta 3: Creus que Aznar i el seu govern han de dimitir com a conseqüència de la seva actuació en aquest conflicte?

- Sí: 552.152
- No: 38.435
- Blanc: 13.311

Font: Consulta Contra la Guerra <http://www.consultaguerra.org>

Municipis que han realitzat consultes contra la guerra

Comarques barcelonines: Abrera, Alella, Arenys de Mar, Arenys de Munt, Argentona, Artés, Badalona, Badia del Vallès, Bagà, Balenyà, Barberà del Vallès, Barcelona (Ciutat Vella, Eixample, Gràcia, Horta-Guinardó, les Corts, Nou Barris, Sant Andreu, Sant Martí, Sants-Montjuïc, Sarrià-Sant Gervasi), Begues, Berga, Bigues i Riells, Cabrera de Mar, Cabriels, Calaf, Caldes d'Estrac, Caldes de Montbui, Campins, Canet de Mar, Canovelles, Cardedeu, Cardona, Carme, Casseres, Castellar del Vallès, Castellbell i el Vilar, Castellbisbal, Castelldefels, Castellsalí, Castellví de Rosanes, Centelles, Cerdanyola del Vallès, Collbató, Corbera de Llobregat, Cornellà de Llobregat, Cubelles, el Bruc, el Masnou, el Prat de Llobregat, els Hostalets de Pierola, Esparreguera, Esplugues de Llobregat, Figaró-Montmany, Folgueroles, Gavà, Gelida, Gironella, Granollers, Guardiola de Berguedà, Igualada, Jorba, l'Ametlla del Vallès, l'Esquirol, l'Hospitalet, la Garriga, la Llacuna, la Llagosta, la Roca del Vallès, les Franqueses del Vallès, Lliçà d'Amunt, Lliça de Vall, Llinars del Vallès, Malgrat de Mar, Manlleu, Manresa, Martorell, Martorelles, les Masies de Voltregà, Matadepera, Mataró, Mediona, Moià, Molins de Rei, Mollet del Vallès, Monistrol de Calders, Montcada i Reixac, Montgat, Montmeló, Muntanyola, Navarcles, Navàs, Olesa de Montserrat, Olivella, Oló, Oristà, Palafolls, Palau-Solità i Plegamans, Pallejà, Pareds del Vallès, Pineda de Mar, Polinyà, el Pont de Vilomara i Rocafort, Prats de Lluçanès, Premià de Dalt, Premià de Mar, Puig-Reig, Rellinars, Ripollet, Roda de Ter, Rubí, Sabadell, Saldes, Sallent, Sant Adrià de Besòs, Sant Andreu de la Barca, Sant Antoni de Vilamajor, Sant Bartomeu del Grau, Sant Boi de Lluçanès, Sant Cebrià de Vallalta, Sant Celoni, Sant Climent de Llobregat, Sant Cugat del Vallès, Sant Esteve de Palautordera, Sant Esteve Sesrovires, Sant Feliu de Codines, Sant Feliu de Llobregat, Sant Fruitós de Bages, Sant Hipòlit de Voltregà, Sant Joan de Vilatorrada, Sant Joan Despí, Sant Julià de Vilatorrada, Sant Just Desvern, Sant Llorenç Savall, Sant Martí de Tous, Sant Martí Sesgueioles, Sant Pau d'Ordal, Sant Pere de Ribes, Sant Pere de Torelló, Sant Pol de Mar, Sant Quirze de Besora, Sant Quirze del Vallès, Sant Sadurní d'Anoia, Sant Vicenç de Montalt, Sant Vicenç de Torelló (Borgonya i Vilaseca), Sant Vicenç dels Horts, Sant Quintí de Mediona, Santa

Coloma de Cervelló, Santa Coloma de Gramenet, Santa Eugènia de Berga, Santa Margarida de Montbui, Santa Margarida i els Monjos, Santa Maria de Palautordera, Santa Perpètua de Mogoda, Santpedor, Sentmenat, Sitges, Súria, Taradell, Teià, Terrassa, Tiana, Tona, Tordera, Torelló, Torrelles de Llobregat, Vallbona d'Anoia, Vallirana, Vallromanes, Vic, Viladecans, Vilafranca del Penedès, Vilanova del Vallès, Vilanova i la Geltrú, Vilassar de Dalt i Vilassar de Mar.

Comarques gironines: Albanyà, Amer, Arbúcies, Argelaguer, Banyoles, Besalú, Bescanó, Blanes, Cadaqués, Caldes de Malavella, Calonge, Cassà de la Selva, Castelló d'Empúries, Celrà, Cornellà del Terri, Figueres, Fontcoberta, Girona, l'Escala, la Bisbal d'Empordà, Llagostera, Llançà, Maçanet de la Selva, Maià de Montcal, Monells, Olot, Palafrugell, Palamós, Puigcerdà, Ribes de Freser, Riells i Viabrea, Ripoll, Riudarenes, Riudellots de la Selva, Roses, Sales de Llierca, Salt, Sant Feliu de Buixalleu, Sant Feliu de Guíxols, Sant Feliu de Pallerols, Sant Gregori, Sant Hilari Sacalm, Sant Jordi Desvalls, Santa Coloma de Farners, Sarrià de Ter, Sau-Camallera, Sils, Torroella-l'Estartit, Tortellà, Tossa de Mar, Vidreres, Vilajuïga i Vilaür.

Comarques lleidatanes: Agramunt, Alcarràs, Almenar, Arbeca, Artesa de Lleida, Balaguer, Belianes, Bellcaire d'Urgell, Bellpuig, Bellver de Cerdanya, Castellserà, Cervera, Ciutadilla, Corbins, el Palau d'Anglesola, Esterrí d'Àneu, Fullela, Gerri de la Sal, Guimerà, Isona, Juneda, la Fuliola, la Pobla de Segur, la Seu d'Urgell, les Borges Blanques, Linyola, Llavorsí, Lleida, Maldà, Mollerussa, Oliana, Ponts, Rialp, Rocafort de Vallbona, Sant Llorenç de Morunys, Sant Martí de Maldà, Solsona, Sort, Tàrrrega, Tremp i Vallbona de les Monges.

Comarques tarragonines: Altafulla, Amposta, Calafell, Cambrils, Castellvell del Camp, Cunit, el Catllar, el Morell, el Perelló, el Vendrell, Falset, Flix, Gandesa, l'Aldea, l'Arboç, l'Espuga de Francoí, la Canonja, la Nou de Gaià, la Riera de Gaià, la Selva del Camp, la Vilella Alta, Llorenç del Penedès, Montblanc, Perafort, Rasquera, Reus, Riudoms, Santa Coloma de Queralt, Santa Oliva, Tarragona, Torredembarra, Tortosa, Ulldecona, Valls, Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant Vila-seca.

Font: Consulta Contra la Guerra
<http://www.consultaguerra.org>

suport a la Plataforma Aturem la Guerra

A partir del *Decàleg contra la Guerra*, aprovat per l'Assemblea General del Fons Català, el 22 de març de 2003, en el qual es fa una crida a les institucions catalanes per tal que es pronunciïn contra la guerra i donin suport a les iniciatives ciutadanes de denúncia d'aquesta, el Fons Català s'adhereix a la Plataforma Aturem la Guerra.

Aquesta la plataforma unitària, constituïda el 26 de setembre de 2002, convoca la societat catalana a manifestar el seu rebuig i a mobilitzar-se contra l'atac militar a l'Iraq, a participar en tots els actes que s'oposin a la guerra i a multiplicar les iniciatives en tots els àmbits.

El punt culminant de la mobilització ciutadana contra la guerra va ser la manifestació del 15 de febrer de 2003 convocada per la Plataforma Aturem la Guerra, tot seguint la crida del Fòrum Social Europeu. Sota el lema **Aturar la guerra és possible**, dos milions de persones van inundar els carrers de Barcelona i van fer possible que el NO A LA GUERRA s'unís al clamor mundial. El suport del Fons Català a la Plataforma Aturem la Guerra i a les mobilitzacions ciutadanes i altres iniciatives pel foment de la cultura de la pau respon a l'expressió de repulsa d'aquesta guerra per ser il·legítima, il·legal i immoral, i a l'aposta perquè la via diplomàtica i el diàleg siguin la fórmula per a la resolució dels conflictes.

per la pau, no a la guerra, no a la impunitat!

Fa un any, milions i milions de persones van sortir als carrers arreu del món per dir NO A LA GUERRA. I, efectivament, ni la guerra era el camí quan es va bombardejar l'Afganistan, ni tampoc quan es va envair l'Iraq, ni ho és per aconseguir una pau justa a Palestina. La guerra mai no és el camí per resoldre cap conflicte a cap lloc del món.

La guerra contra l'Iraq va ser justificada amb tres arguments: la possessió d'armes de destrucció massiva, les suposades relacions entre Al-Qaida i el règim de Saddam Hussein i la necessitat de portar la democràcia a l'Iraq.

Un dels principals impulsors d'aquesta guerra, Paul Wolfowitz, subsecretari de Defensa nord-americà, va declarar el juny passat a Singapur que el tema de les armes era una "excusa burocràtica". També Bush i Colin Powell han reconegut públicament que mai no han tingut cap prova de les relacions entre el règim iraquí i Al-Qaida.

L'Iraq ocupat és molt lluny, en aquests moments, de ser una democràcia i no hi ha cap element que faci pensar que en el futur els iraquians puguin recuperar la plena sobirania. Més aviat és al contrari: el govern nord-americà vol redactar i imposar una constitució sense participació del poble. Això no té res a veure amb la democràcia! Això és colonialisme!

Els veritables motius de l'ocupació, tal com vam dir fa un any, són el petroli, els interessos econòmics de les corporacions multinacionals i els plans geoestratègics de l'administració nord-americana.

Per tant, totes les raons que Bush, Blair i Aznar van donar per justificar la guerra eren mentida. Ho podem dir ben alt i ben fort: estem governats per una colla de perillosos mentiders professionals i presumptes criminals de guerra.

Un any després, Aznar i el govern del PP no assumeixen les seves responsabilitats en aquesta gran farsa i encara diuen que amb la seva participació fan una gran contribució a la lluita contra el terrorisme internacional, quan en realitat el seu suport ha servit per donar cobertura a accions criminals que generen més atemptats i més violència.

¿Quina mena de govern és aquest que, menyspreant la ciutadania i adduint tot un seguit de mentides, decideix participar en una guerra injusta i il·legal i després no vol donar cap explicació ni al Parlament ni a l'opinió pública?

¿Quina mena de govern és aquest que, amb l'excusa de la lluita contra el terrorisme, retalla drets i llibertats i promou un clima de por i d'intimidació que criminalitza la llibertat d'expressió, el diàleg, el pensament crític i els moviments alternatius? Mentrestant, la situació de l'Iraq ocupat és caòtica. La població té greus problemes per satisfer les seves necessitats bàsiques. La inseguretat i la violència social, les violacions dels drets humans, les agressions sexuals i altres formes de violència de gènere hi persisteixen.

La invasió és la causant d'aquesta situació. Com a reacció a l'ocupació ha aparegut una xarxa de resistència i es produeixen episodis violents que fan difícil dur a la pràctica els projectes dels invasors. Les nombroses dificultats per aplicar-los i la proximitat de les eleccions presidencials als EUA fan que l'administració nord-americana, davant del degoteig de les morts de soldats, vulgui traspasar les responsabilitats sobre el futur de l'Iraq a l'ONU i a l'OTAN. I en aquestes circumstàncies no podem descartar que aquesta aventura neocolonial pugui acabar en una guerra civil.

Per altra banda, la invasió i l'ocupació de l'Iraq ha anat acompanyada d'un suport incondicional a la política brutal de Sharon contra els palestins. L'anomenat Full de Ruta ha fracassat i la construcció d'un mur que encercla la població palestina recorda els *bantustans* de la Sudàfrica racista del temps de *l'apartheid*.

Des de la Plataforma Aturem la Guerra EXIGIM la retirada immediata de totes les forces militars que ocupen l'Iraq. La pacificació no serà possible fins que no se'n vagin els causants de l'actual situació de caos, destrucció i misèria i fins que no siguin substituïts –si això fos necessari– per forces d'interposició d'estats que no hagin participat en la invasió.

EXIGIM el retorn immediat dels soldats espanyols. El seu paper és secundari i es vol legitimar com si la seva missió fos exclusivament humanitària. Els exèrcits d'ocupació mai no són humanitaris!

DENUNCIEM I REBUTGEM la resolució 1511 del Consell de Seguretat de l'ONU perquè no reconeix la sobirania del poble de l'Iraq i legitima l'ocupació militar.

EXIGIM el retorn immediat de la sobirania a la població de l'Iraq i el respecte a la lliure decisió dels pobles que en formen part (kurds, turcomans, sunnites, xiïtes, etc). Expressem el nostre desig de veure algun dia a l'Iraq un estat democràtic i respectuós dels drets individuals i col·lectius.

EXIGIM que s'obri una investigació sobre els crims comesos contra la població iraquiana i que el Tribunal Penal Internacional obri un procés contra Aznar i Blair pel crim d'agressió.

EXIGIM que Saddam Hussein sigui jutjat en un judici públic i que en aquest procés siguin també encausats Ronald Reagan, Bush pare, Donald Rumsfeld i tots els dirigents occidentals que van donar suport polític, diplomàtic i militar al règim dictatorial iraquiana els anys 80.

Atès el procediment inconstitucional pel qual es va decidir enviar tropes a l'Iraq i atès que la guerra continua i que les tropes espanyoles són una força bel·ligerant, EXIGIM que els tribunals espanyols jutgin el senyor Aznar per violació manifesta dels articles 590, 595 i 588 del Codi Penal.

DEMANEM als governs de la Unió Europea que exigeixin al govern d'Israel la immediata paralització i l'enderrocament del mur.

EXIGIM que s'obri un veritable procés de pau que posi fi a la violència i que es basi en el respecte dels drets legítims del poble palestí. Per dur-lo a terme hi ha d'haver la retirada immediata de les tropes israelianes de Cisjordània i Gaza i el desmantellament dels assentaments.

Així mateix, davant la propera contesa electoral del 14 de març, la Plataforma Aturem la Guerra torna a demanar a la ciutadania que NO VOTI els partidaris de la guerra i de l'ocupació de l'Iraq.

Per últim, manifestem la nostra voluntat de continuar denunciant la impunitat dels causants d'aquesta guerra i de totes les guerres. Cridem al poble de Catalunya a fer seva la crida internacional, tal com va fer el 15 de febrer de 2003, i a participar en la gran manifestació que es durà a terme el dia 20 de març (dia oficial del començament de la guerra contra l'Iraq).

FORA LES FORCES D'OCUPACIÓ DE L'IRAQ I DE PALESTINA! NO A LA GUERRA!

Barcelona 15 de febrer de 2004

suport a la Plataforma Catalunya per Iraq -suport humanitari-

APORTACIÓ ECONÒMICA **6.000,00 €**

Des del Fons Català s'ha contribuït a impulsar una plataforma unitària amb el nom Catalunya per Iraq -suport humanitari- que pretén ser un marc per afavorir la coordinació i l'intercanvi d'informació entre les institucions catalanes i les ONG de desenvolupament, d'acord amb l'esperit unitari de rebuig a la guerra que ha manifestat el poble de Catalunya.

La Plataforma formada per la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona, el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, l'Ajuntament de Barcelona i la Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament s'ha constituït per canalitzar i orientar l'ajut humanitari.

La campanya ha recollit 130.000 euros, que s'han destinat a tres projectes: clínica mòbil per a l'Iraq, de l'Associació Catalana per la Pau, Farmacèutics Mundi, Fundació Pau i Solidaritat i Al-Amal; suport psicosocial a través de la teràpia del riure per als nens i nenes de l'Iraq, de Pallassos sense Fronteres; i el projecte d'educació d'emergència per a la infància iraquiana, d'Unicef.

En el marc de la campanya també s'han editat més de 30.000 postals que els alumnes de primària de 118 escoles d'arreu de Catalunya han enviat al president espanyol, José María Aznar; al nord-americà, George Bush, i a infants de l'Iraq, per expressar el seu rebuig a la guerra.

manifest de la Plataforma Catalunya Per Iraq (suport humanitari)

La greu situació que estan patint els pobles de l'Iraq per les conseqüències d'aquesta guerra especialment injusta i il·legal, ha impulsat les ONG de desenvolupament i les institucions catalanes a crear una plataforma que respongui, orienti i canalitzi el suport humanitari de la ciutadania i les organitzacions, d'acord amb l'esperit unitari de rebuig a la guerra que ha manifestat el poble de Catalunya.

La Plataforma Catalunya per Iraq –suport humanitari-:

- Treballarà en el marc de la normativa de les Nacions Unides, en la defensa de la intervenció humanitària, tal com estableix el Dret Internacional, amb l'objectiu de donar suport a la població afectada. En cap cas participarà en aquelles iniciatives que tendeixin a fer de l'ajut humanitari un espectacle mediàtic orientat a tranquil·litzar les consciències.
- Canalitzarà el suport humanitari mitjançant les organitzacions internacionals que ja actuen a la zona, i donarà suport a aquelles entitats locals que ja hi estaven treballant amb anterioritat.
- Reafirma les postures mantingudes per la Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament, (en concordança amb l'emesa per la Coordinadora de ONG para el Desarrollo España), i el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament respecte a la recomanació a les entitats de no acceptar fons de cap govern que hagi donat suport a l'agressió armada contra l'Iraq, destinats a la reconstrucció d'aquest país mitjançant projectes d'ajuda humanitària. Així mateix, denuncia la manipulació i la instrumentalització del concepte d'ajut humanitari, com a coartada política davant l'opinió pública.
- Donarà informació de les accions que estan duent a terme les organitzacions i les institucions catalanes; canalitzarà les col·laboracions i les diverses inquietuds de la ciutadania, i orientarà les diferents iniciatives perquè siguin útils i adequades a les necessitats de la població iraquiana, en el context particular de la situació. En cap cas vol substituir les accions individuals o col·lectives que ja s'estan realitzant, sinó que vol afavorir la coordinació i l'intercanvi d'informació.
- Reafirma que l'acció humanitària també rau en la manifestació pública i pacífica contra aquesta guerra, alhora que denuncia la dictadura que ha estat patint el poble iraquiana.
- Col·laborarà amb aquelles entitats que s'encarreguin o es creïn amb l'objectiu de fer un seguiment de l'ocupació militar a l'Iraq.
- Denunciarà qualsevol intent de militarització de l'acció humanitària.
- Considera immoral la utilització del terme "reconstrucció" des d'un punt de vista de lucre econòmic per a les empreses dels països bel·licistes.
- Aprofita l'oportunitat per recordar tots aquells conflictes "oblidats" (Palestina, Colòmbia, Angola, entre d'altres), i que treballar per la pau també significa establir un diàleg entre cultures i religions a casa nostra.

14 d'abril de 2003

institucions que hi han col·laborat i aportacions econòmiques

INSTITUCIONS QUE HI HAN COL·LABORAT

APORTACIONS ECONÒMIQUES

Ajuntaments

Ajuntament d'Abrera	6.010,00 €
Ajuntament de Calella	3.000,00 €
Ajuntament de Cambrils	12.000,00 €
Ajuntament de Castellcir	150,00 €
Ajuntament de Castelldefels	17.790,00 €
Ajuntament de Centelles	1.371,48 €
Ajuntament de Cerdanyola del Vallès	3.281,05 €
Ajuntament de Cubelles	300,00 €
Ajuntament d'Esplugues de Llobregat	3.651,00 €
Ajuntament de Granollers	15.450,40 €
Ajuntament de Lliçà d'Amunt	20.250,00 €
Ajuntament de Lliçà de Vall	3.000,00 €
Ajuntament de Malgrat de Mar	3.605,06 €
Ajuntament de Martorelles	1.500,00 €
Ajuntament de Matadepera	6.000,00 €
Ajuntament de Montgat	1.202,02 €
Ajuntament de Palafrugell	6.000,00 €
Ajuntament de Pareds del Vallès	1.000,00 €
Ajuntament de Peralada	600,00 €
Ajuntament de Pineda de Mar	11.377,50 €
Ajuntament de Polinyà	4.507,00 €
Ajuntament del Prat de Llobregat	6.005,00 €
Ajuntament de Premià de Mar	3.000,00 €
Ajuntament de Regencós	60,00 €
Ajuntament de Reus	8.486,46 €
Ajuntament de Roda de Ter	2.500,00 €
Ajuntament de Roquetes	1.803,04 €
Ajuntament de Salou	6.000,00 €
Ajuntament de Salt	3.000,00 €
Ajuntament de Sant Esteve de Palautordera	300,00 €
Ajuntament de Sant Feliu de Pallerols	1.675,00 €
Ajuntament de Sant Pere de Ribes	1.000,00 €
Ajuntament de Sant Pol de Mar	600,00 €
Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló	900,00 €

INSTITUCIONS QUE HI HAN COL·LABORAT

APORTACIONS ECONÒMIQUES

Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet	1.000,00 €
Ajuntament de Santa Eugènia de Berga	781,57 €
Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda	3.005,00 €
Ajuntament de la Seu d'Urgell	2.000,00 €
Ajuntament de Tarragona	86.975,00 €
Ajuntament de Tiana	1.852,00 €
Ajuntament de Torrelavit	100,00 €
Ajuntament de Torrelles de Llobregat	601,01 €
Ajuntament de Torroella de Montgrí	4.370,24 €
Ajuntament de Vallirana	2.000,00 €
Ajuntament de Vila-seca	150,00 €
Ajuntament de Vilobí d'Onyar	2.850,00 €

Altres institucions

Diputació de Girona	10.409,54 €
Generalitat de Catalunya	42.787,59 €
Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona	600,00 €
Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació	70.000,00 €
Fons Menorquí de Cooperació	18.000,00 €
Fons Pitiús de Cooperació	12.000,00 €

Altres entitats

Associació Cultural la Fraternal	300,00 €
Col·lectiu Sant Feliu de Pallerols Solidari	136,42 €
Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació – Ajuntament de Reus	1.063,53 €
Grup Solidari Castellsdans	265,00 €
Grup de Voluntariat Social de Celrà	119,05 €
Institut Municipal d'Educació de Mataró	5.967,54 €
Institut Municipal Promoció Econòmica Mataró	1.298,00 €
Lliça Solidari	3.650,00 €
Patronat Municipal de Cultura de Mataró	805,40 €

Total aportacions a la campanya 430.461,90 €

Guerra no!
No olvidem

